ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 163
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
ΕΤΟΣ 10· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1290

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
Ἰουνίου 1951
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 1000

ΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Η ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΟΠΩΣ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΕΡΙΛΗΦΘΗ ΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἡ Ἰταλία ἀποβαίνει νοτία πτέρυξ τῶν δυνάμεων τοῦ Ἀϊζενχάουερ. Δυσμενὴς ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀναπληρωτῶν τοῦ Συμφώνου διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας

ΠΟΤΕ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ Η ΕΝΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Σχόλια τοῦ Τουρκικοῦ τύπου κατὰ τῆς Μ. Βρετανίας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Ἰδ. ὑπ.) Τὸ Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων, μεταδίδει ὅτι οὐδεμία προσέγγισις ἐπῆλθεν εἰς τὰς Ἀμερικανοβρετανικὰς ἀπόψεις, διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀρχηγίας εἰς τὴν Μεσόγειον.

Πάντως κατὰ τὰς διεξαχθείσας εἰς Λονδῖνον συνομιλίας, τοῦ στρατηγοῦ Μπράντλεϋ ἐγένετο ἀποδεκτὴ κατ' ἀρχὴν ἡ πρότασις ὅπως ἡ ἄμυνα τῆς Κεντρικῆς Μεσογείου ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν νοτίαν πτέρυγα τῶν δυνάμεων τοῦ στρατηγοῦ Ἀϊζενχάουερ, ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ἀμερικανὸν Ναύαρχον Κάρνεϋ, διὰ δὲ τὴν ξηρὰν εἰς τὸν Ἰταλὸν ἀντιστράτηγον Καστιλιόνε.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται καίτοι δὲν ἀποτελοῦν παρὰ προοίμιον συζητήσεων, γνωσθεῖσαι εἰς Ἄγκυραν προεκάλεσαν νέαν δυσφορίαν τῆς τουρκικῆς κοινῆς γνώμης, ἐπὶ πλέον δὲ αἱ ἐφημερίδες ἐπετέθησαν διὰ ζωηρῶν σχολίων ἐναντίον τῆς Μεγ. Βρετανίας, τὴν ὁποίαν κατηγοροῦν διὰ τὸ ἀποικιστικὸν πνεῦμα της συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπέρχεται διάσπασις, εἰς τὴν σύμπραξιν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἐπὶ πλέον κατηγορεῖται ἡ Μεγ. Βρετανία, ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς της ἀφήνει ἔκθετον τὸ νευραλγικώτερον σημεῖον τοῦ κόσμου, ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον ἔχει ἄμεσον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμύνης καὶ ὅτι ἐνῶ ἡ κεντρικὴ Μεσόγειος δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀπειλὴν τῶν Σλάβων, ἐνδίδει ἡ Μεγ. Βρετανία διὰ τὴν ἄμυναν αὐτῆς καὶ ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ κράτη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ὑποστοῦν τὴν ἐπίθεσιν.

Ὡς πρὸς τὴν εἰσδοχὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον, αἱ ἐξ Οὐάσιγκτων πληροφορίαι ἀφίνουν νὰ διαφαίνεται, ὅτι παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, δὲν ὑπάρχει πιθανότης νὰ ληφθῇ ταχέως τοιαύτη ἀπόφασις. Τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν τὸ συμβούλιον τῶν ἀναπληρωτῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου, ἥτις κάθε ἄλλο παρὰ εὐμενὴς πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην εἶναι.

Πάντως ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν συζητήσεων ἀρχίζει νὰ διαχωρίζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς Τουρκίας.

Διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἡ Μεγ. Βρετανία ἐπιμένει ὅπως συνδεθῇ μὲ ἀμυντικὸν σύστημα εἰς Μέσην Ἀνατολὴν καὶ ὄχι τῆς Ἀνατ. Μεσογείου. Οἱ Τοῦρκοι ἀρνοῦνται ἀφ' ἑτέρου νὰ δεχθοῦν τοιαύτην θέσιν, καθ' ὅσον διαβλέπουν ὅτι ἡ Μεγ. Βρετανία, προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ κλοιὸν περὶ τὴν Περσίαν, ἵνα εἰς περίπτωσιν μεμονωμένου πολέμου, ἔχει σοβαρὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας μάλιστα ἐπιδιώκει νὰ θέσῃ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ρόμπερτσον.

Πάντως ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τῆς λύσεως ταύτης ἐξαρτᾶται καὶ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἐὰν δεχθοῦν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τὰς βρετανικὰς ἀπόψεις, περὶ ἀμύνης τῆς Μ. Ἀνατολῆς, τότε τὸ ἐνδεχόμενον εἰσδοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Σύμφωνον τοῦ Ἀτλαντικοῦ δέον νὰ θεωρῆται ὡς βεβαιότης.

Οἱ διπλωματικοὶ γαλλικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν τὴν ἄποψιν, ὅτι τὸ θέμα ἔχει ἐξέλθῃ τῶν στρατιωτικῶν συζητήσεων καὶ θὰ εὕρῃ μόνον τὴν λύσιν του, διὰ τῆς διεξαγωγῆς πολιτικῶν συνομιλιῶν μεταξὺ Οὐάσιγκτων καὶ Λονδίνου.

ΑΓΚΥΡΑ. 17. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ὁ Τουρκικὸς τύπος ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Ἀγγλίας, διὰ τοὺς ἐνδοιασμούς της ὡς πρὸς τὴν ἔνταξιν τῆς Τουρκίας εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν σύμφωνον. Ἡ «Τζουμχουριὲτ» ἐρωτᾷ διατί δὲν ἐντάσσεται εἰς τὴν συμμαχίαν ἡ Τουρκία. «Μήπως — γράφει — ἔχουν ἀποφασίσει νὰ μᾶς θυσιάσουν, χωρὶς νὰ πολεμήσῃ οὔτε ἕνας ξένος στρατιώτης δι' ἡμᾶς;».

ΛΑΙΗΚ ΣΑΞΕΣ. 17. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ὁ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας εἰς τὸν ΟΗΕ κ. Σαρπὲρ ἐδήλωσεν ὅτι μόνον ἡ ὀργάνωσις συστημάτων συλλογικῆς ἀσφαλείας εἰς τὰ ὁποῖα θὰ μετέχουν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ δύναται νὰ ἀποτρέψῃ τὸν πόλεμον.

Ο κ. ΤΡΟΥΜΑΝ ΥΠΕΓΡΑΨΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΧΑΡΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (17. (Ἰδ. ὑπ). Ὁ Πρόεδρος Τρούμαν ὑπέγραψε τὸν καταστατικὸν χάρτην διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν κρατῶν τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ΟΗΕ. Ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς, ὁ Πρόεδρος Τρούμαν ἐχαρακτήρισε τὴν συνεργασίαν τῶν Ἀμερικανικῶν ἐθνῶν ὡς παράγοντα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς ἄλλους λαούς.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 17. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Αἰγυπτιακὴν διὰ τοὺς τεθέντας περιορισμοὺς εἰς τὴν ναυσιπλοΐαν εἰς τὸ Σουέζ. Εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν διαμαρτυρίαν τονίζεται ὅτι ἡ Αἴγυπτος παραβαίνει τὰς διεθνεῖς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ρυθμίζουν τὰ τῆς διελεύσεως σκαφῶν ἀπὸ τὸ Σουέζ.

Ο κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ὁ κ. Τσουδερός, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Φωτήλαν, γνωρίζει ὅτι σήμερον, πιθανῶς, θὰ ἔλθῃ εἰς Πάτρας προερχόμενος ἐκ Πρεβέζης καὶ Ἄρτης. Δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν ὁ κ. Τσουδερὸς θὰ ὁμιλήσῃ ἐνταῦθα ἢ ὄχι.

Η ΑΓΓΛΟΠΕΡΣΙΚΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΕΧΕΡΑΝΗΝ ΑΠΕΒΗ ΚΡΙΣΙΜΟΣ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥ ΑΖΕΡΜΠΑΪΤΖΑΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 17 (Ἰδ. ὑπ.) Τὰ ἐκ Τεχεράνης τηλεγραφήματα ἀναφέρουν, ὅτι αἱ βρετανοπερσικαὶ σχέσεις εἰσῆλθον εἰς λίαν ὀξεῖαν φάσιν, κατόπιν τῆς μὴ ἀποδοχῆς περὶ καταβολῆς εἰς τὸ Περσικὸν κράτος, τῶν τριῶν τετάρτων τῶν εἰσπράξεων τῆς Ἀγγλο-ἰρανικῆς ἑταιρίας ἀφ' ὅτου ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ ἐθνικοποιήσεως.

Ἡ κατάστασις εἰς Τεχεράνην εἶναι σχεδὸν ἐκρηκτική, ἰδίως ἀφ' ὅτου ἐκυκλοφόρησαν αἱ ἐφημερίδες χθὲς μὲ τὴν εἴδησιν ὅτι ἡ Μεγ. Βρετανία συγκεντρώνει εἰς Βασόραν πλησίον τῶν συνόρων τοῦ Ἰράκ, στρατεύματα μετὰ πυροβολικοῦ καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πέντε τάγματα ἔφθασαν ἤδη εἰς Μπάστρα πλησίον τῶν πετρελαιοπηγῶν τοῦ Ἀμπαντάν.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κόμματος Τουντὲχ (κομμουνιστικοῦ) ἐπεχείρησαν νὰ προβοῦν εἰς ἀντιβρετανικὰς διαδηλώσεις, διελύθησαν ὅμως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Ἀργότερον αἱ συγκεντρώσεις ἐπανελήφθησαν πρωτοβουλίᾳ τοῦ κόμματος τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἰσλάμ. πλὴν ὅμως ἄνευ βιοπραγιῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ Ἰσπαχὰν ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς αἱ ταραχαί, αἱ προκληθεῖσαι ὑπὸ ἀπεργῶν ὑφαντουργῶν ἐξ οὗ καὶ τὰ καταστήματα τῆς πόλεως παρέμειναν κλειστά.

Ὁ ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Γκρέϋντυ προέβη εἰς ἐντονωτάτην διαμαρτυρίαν, διὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ ὑποπροξένου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς Ἰσπαχὰν ὑπὸ ἀπεργοῦ. Ὁ τραυματισθεὶς ὑποπρόξενος εὑρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου. Κατὰ τὴν γενομένην διαδήλωσιν οἱ διαδηλωταὶ ἐφώναζον «νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ ξένοι».

Προβλέπεται ὅτι μέχρι τῆς αὔριον καθ' ἣν λήγει ἡ προθεσμία, διὰ τὴν βρετανικὴν ἀπάντησιν, περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀξίας τῶν πετρελαίων, τὰ πνεύματα θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐξάψει ἐκ τοῦ λόγου, τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Μόρρινσον περὶ ἀπαραδέκτου τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τῶν στρατιωτικῶν συγκεντρώσεων εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει ἡ Μ. Βρετανία εἰς τὰ Περσικὰ σύνορα.

Ἐξ ἄλλου πληροφορίαι προερχόμεναι ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀζερμπαϊτζάν, ἀναφέρουν ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς (προχθὲς) παρατηροῦνται σοβαραὶ σοβιετικαὶ στρατιωτικαὶ μετακινήσεις, εἰς τὰ πρὸς τὴν Περσίαν ρωσσικὰ σύνορα, ἐσημειώθησαν δὲ καὶ πτήσεις ρωσσικῶν ἀεροπλάνων ὑπὲρ τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀζερμπαϊτζάν.

Ὡς ἀναφέρεται, τὴν μεγαλειτέραν ἀδιαλλαξίαν ἐπιδεικνύει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Περσικῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος προερχόμενος ἐκ τοῦ Ἰσλαμικοῦ κόμματος, ἔχει κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς ἀποδιώξεως τῶν Βρετανῶν ἐκ Περσίας. Οὗτος ἀσκεῖ μεγίστην ἐπιρροὴν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς κυβερνήσεως.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Τὸ πανηγύρι τ' Ἅη-Σημιοῦ

..«Στὸν Ἅϊ Συμιό, στὸν πλάτανο στὸ κρύο πηγαδάκι
Ποὺ πᾶνε τὰ κλεφτόπουλα καὶ πιάνουνε νερὸ
Στὸ πανηγύρι τ' Ἅϊ Συμιοῦ, φαρᾶς γιὰ τὸ καμάκι
Τὸν δρόμο δὲν τὸν ἔμαθα ποὺ πάει γιὰ τὸ βουνό...»

Ἀπὸ τὸ «Πανηγύρι τοῦ Ψαρᾶ» τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ.

Στὴν ἥμερη καὶ δασωμένη πλαγιὰ τοῦ Ζυγοῦ, τούτη τὴ μέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιορτὲς καὶ χαροκόπια τὸ πανηγύρι, στ' Ἅη—Συμιοῦ τὸ ξωκλῆσι. Ἀσκέρι ἄμετρο οἱ προσκυνητάδες—πεζοῦρα καὶ καβαλλαρία παίρνουν τὸ φειδίσιο δρόμο π' ὁδηγάει ἀπὸ τὴν πολιτεία τοῦ θρύλου καὶ τῆς δόξας, τὴ χαμένη στ' ὄνειρο τῆς δυσμικῆς ἀποθέωσης καὶ τοῦ ὀργίου τῶν χρωματισμῶν, γιὰ νὰ φτάσουν στὸ πελώριον κατάσπρο σταυρό, στὸ μοναστῆρι.

Κινάει ὁ κόσμος ὁ γιορταστής, τὴν ὥρα ποὺ τὸ μαϊστράλι ἀργοπεθαίνει κι' ὁ ἥλιος μισὸ καλάμι πάνου ἀπὸ τ' Ἀντελινιώτικα βουνά, σκορπάει τοὺς καταρράχτες τοὺς λαμπροὺς τοῦ φωτός, μαζὶ μὲ ροδόφυλλα τοῦ Μαγιοῦ...

Ἀπόγιομο τῆς παραμονῆς. Βουΐζει ὁ κάμπος στὸ ξεκίνημα ἀπὸ τῶν ζουρνάδων καὶ τῶν νταουλιῶν τὸν ἦχο, ἀπ' τὰ τραγούδια καὶ τὶς φωνές. Προσκυνητὴς ὁ κάθε ἕνας. Ψαράδες μὲ ρεζάρικα χέρια ἀπ' τὸ σταλίκι καὶ τὸ καμάκι, δουλεμένοι σκληρὰ ξωμάχοι κι' ἐργάτες, τεχνῖτες καὶ σπουδασμένοι, ὅλοι μὲ τὴ χαρὰ στὸ πρόσωπο, γυναῖκες, παιδιά. Καβαλλαρέοι μὲ κιλίμια πολύχρωμα καὶ φανταχτερὰ ριχμένα στὶς πλάτες τῶν ἀλόγων ποὺ χλιμιντρίζουν, σοῦστες, κάρρα καὶ στὶς μέρες μας αὐτοκίνητα. Καὶ καλύτεροι, ἀπ' ὅλους οἱ ἀρματωμένοι. Ἡ μεσολογγίτικη λεβεντιὰ μὲ τὶς φουστανέλες καὶ τοὺς ντουλαμάδες, τὴν ἀρματωσιά, τὴν λαμπάδα στὸν ὦμο, τὴ μαύρη σκούφια, τὰ τσαρούχια καὶ τὰ μαλαματένια ὅπλα. Εἶναι χωρισμένοι σὲ παρέες, ἄνθρωποι ἀπὸ κάθε τάξη καὶ ἐπάγγελμα.

Δυὸ μπροστὰ κρατᾶνε τὸ δίσκο μὲ τὰ κόλλυβα. Μαζὶ μὲ τὸ γιορτασμὸ ποὺ θὰ κάνουν γιὰ τὸ γλυτωμὸ τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, θὰ γίνῃ καὶ τὸ μνημόσυνο. Καὶ τὸ μνημόσυνο γίνεται γιὰ ὅσους ἀπὸ κείνους ποὺ δὲν τοὺς ἀφάνισε ἡ πεῖνα καὶ ἡ ἀρρώστια στὸ Μεσολλόγγι μέσα, κι' ἀκόμα διάβηκαν μὲ τὴν πρώτη μπόρα τῆς Ἐξόδου ἀπὸ Φράχτη καὶ τὸ χαντάκι, ἔπεσαν ἀπ' τὸ πικρὸ βόλι τῆς Ἀρβανιτιᾶς ποὺ παραμόνευε μπαμπέσικα, κυττάζοντας γιὰ στερνὴ φορὰ τὸ Μεσολόγγι ποὺ πέθαινε στὴ νύχτα τοῦ Μεγάλου Ἀπρίλη. Καὶ τὸ μνημόσυνο τοῦτο—τῆς λεβεντιᾶς γιορτή—εἶναι ἄξιο. Γιατὶ στοὺς τρανοὺς καὶ στοὺς ἀντρειωμένους δὲν ταιριάζουν θρῆνοι καὶ μοιρολόγια, παρὰ γιορτάσια καὶ ξεφαντώματα.

Σὰ φτάσουν τὸ σούρουπο μὲ τὸ σκάσιμο τ' Ἀποσπερίτη, ἀσπάζονται μὲ εὐλάβεια τὶς παλιὲς εἰκόνες τῆς Ἐκκλησιᾶς. Χαμένη στὴν πλούσια βλάστηση καὶ στὰ ψηλὰ πλατάνια εἶναι ὁ ἰδεώδης τόπος γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Θείου. Ἐκεῖ ἄλλοι κάθονται κάτου ἀπὸ τὰ δένδρα, ἄλλοι στὰ κελιὰ ἢ στὰ μικρομάγαζα ποὺ στένονται πρόχειρα, καὶ στὰ βελούχια μὲ τὰ τρεμουλιαστὰ φῶτα καὶ τὴν παράξενη ἐντύπωσι ποὺ δίνουν. Κι' ὅλοι γλεντοῦν. Οἱ ἀρματωμένοι στρώνουν τραπέζι στὶς κομμένες φτέρες κι' ἀρχίζει τὸ πανηγύρι ποὺ θὰ κρατήσῃ ὅλη τὴ νύχτα. Τὸ φαγοπότι πλούσιο, τὸ κρασὶ κυλάει—στόμα μὲ στόμα ἢ πλόσκα—ἀπαράλλαχτα σὰν τοὺς παλιοὺς κλέφτες ποὺ μόλις γύρισαν ἀπὸ κούρσα ἢ ἀπὸ μάχη. Κι' ὕστερα τὸ τραγούδι τῆς κλεφτουργιᾶς τὸ δημοτικὸ ἀρχινάει, κι' ὡς τ' ἀκοῦς ἀνατριχιάζεις τῆς ἀντρειᾶς τὰ λόγια—τὸ τραγούδι τῆς τολμηρῆς ἔμπνευσης καὶ τῆς τραχειᾶς φαντασίας, ποὺ κραίνει στὰ βάθια τῆς καρδιᾶς, τῆς κλεφτουργιᾶς καημοί, τῶν δούλων τ' ὄνειρο τῆς ἀναστάσιμης μέρας, παλληκαριὲς καὶ φονικά, λαχτάρες τῆς Τουρκαρβανιτιᾶς καὶ τῆς ἀραπιᾶς. Κι' ὕστερα ὁ χορός. Πιασμένοι χέρι χέρι μὲ τὰ μαντήλια τινάζονται τὰ παλληκάρια, στριφογυρνοῦν μὲ τσακίσματα, νυχοπατοῦν μὲ λυγερὸ κορμί, καὶ γύρω τοὺς θαυμάζουν. Κι' ἀνεμίζει ἡ φουστανέλλα, βροντᾶνε τ' ἅρματα κι' ὁ ζουρνᾶς στὸν Ἅϊ - Συμιὸ στὸν πλάτανο λαλάει τὴ χαρά. Κι' ἀντιλαλάει τὸ ξεφάντωμα χίλιους ἀντίλαλους τριγυρινά, στὰ λόγγα, στὶς λαγκαδιές, στὰ βράχια. Κι' ἔτσι περνάει ὁλάκερη ἡ νύχτα. Τὴν ἄλλη μέρα, μόλις σημάνει ἡ καμπάνα γίνεται μὲ κάθε λαμπρότητα ἡ Θεία Λειτουργία, καὶ ἔπειτα ψέλνεται ἡ ἐπιμνημόσυνη δέηση γιὰ τοὺς πεσόντες μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα συγκινητικὴ καὶ κατανυχτική, κι' ὁ νοῦς ὅλων ξαναγυρίζει στὰ παλιὰ κι' ἀναθυμᾶται... Ὕστερα πάλι ὁ χορὸς καὶ τὸ τραγούδι στὸν παχὺ ἴσκιο τῶν πλατανιῶν, ἐνῶ ὁ κόσμος πηγαινοέρχεται ἀπὸ μέσα, ξένοι καὶ ντόπιοι, ὁλόκληρος λαὸς νὰ προσκυνήσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ...

Τ' ἀπόγιομα, τὴν ὥρα ποὺ τὸ ἀγέρι κατεβαίνει δροσερὸ φέρνοντας μοσκοβολιὲς ἀπ' τὰ θυμάρια, τὶς σκιναριές, τὰ πουρνάρια τοῦ λόγγου, παίρνουν τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Ἀνάμεσα ἀπὸ τ' ἀνθισμένα μονοπάτια καὶ τὰ καρπερὰ περιβόλια τ' Ἅϊ Θανασοῦ κατεβαίνουν στὴν πόλη. Τοὺς καρτεροῦν στὴν πύλη. Φῶτα παντοῦ, πλῆθος κόσμου, φωνὲς χαρούμενες, τὸ χτύπημα τῶν πετάλων τῶν ἀλόγων, τ' ἀγριοβιόλια, ὅλα τοῦτα τονίζουν τὴ χαρά. Κι' ὡς φτάσουν στὴν ἀγορά, κάθονται οἱ ἀρματωμένοι στὶς ἕτοιμες τραπεζαρίες — χρόνια τώρα στὰ ἴδια μαγαζιὰ τῶν Τσεκούρα, Μουσταχλῆ καὶ Σταθῆ. Τὸ στρώνουν πάλι στὸ γλέντι, στὸ χορό, καὶ γύρω μάτια τοὺς καμαρώνουν ἀχόρταγα...

Τὴν ἄλλη μέρα θὰ πᾶνε στὴ θρυλικὴ Κλείσοβα, στὴν Ἁγία Τριάδα. Τὰ γλήγορα πριάρια καὶ οἱ σαϊτερὲς γαΐτες μὲ τὰ κάτασπρα πανιά, θὰ σκίσουν τὸ χαδιάρικο κῦμα τῆς λιμνοθάλασσας γιὰ νὰ φέρουν τὸ χαιρετισμὸ τ' Ἅϊ Συμιοῦ στοῦ Τζαβέλα τὴ φυλάχτρα καὶ τὸ δοξασμένο ταμπούρι. Πλῆθος ἐκεῖ ὁ κόσμος—μελίσσι πολύχρωμο, γιορταστικὸ—ποὺ ἦρθε νὰ προσκυνήσῃ καὶ νὰ γλεντήσῃ.

...Κι' ὅταν κοντὰ τῆς Κλείσοβας
[τὸ πανηγύρι βράζει
μὲς τὴν Ἁγία Τριάδα της τὸ
[χρόνο μιὰ φορὰ
μὲς ἀπὸ τὸ γλυκοχάραμα μιὰ
[ἔγνοια μὲ τινάζει
πρὸς τῆς γιορτῆς τὸ βουΐσμα
[στὴν ἀκροθαλασσὰ

Κι' ἐκεῖ πάλι τὰ ἴδια, κάτω ἀπὸ τὰ δροσερὰ τσαρδάκια καὶ τὶς φιλόξενες περιποιήσεις τῶν ἀγαθῶν καὶ ἁπλοϊκῶν ἰβαράδων ὅπως εἶναι ὅλοι οἱ ἰβαράδες τῆς λίμνης. Κι' ἔτσι τελειώνει ἡ τριήμερη μεσολογγίτικη γιορτή.

Κι' ἔρχονται ξένοι νὰ δοῦν καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.)

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΠΑΤΑΓΟΝ

ΔΥΝΑΤΗ Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΥΠΕΡΒΟΜΒΑΣ ΔΥΝΑΜΕΝΗΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΗ ΤΗΝ ΓΗΝ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες συνεχίζουν ἐντατικῶς τὰς ἀτομικὰς ἐρεύνας των.—Μία βόμβα θὰ δύναται νὰ κατατεμαχίσῃ τὸν πλανήτην μας, νὰ κάμῃ τὴν θάλασσαν νὰ καλύψῃ τὰ Ἰμαλάϊα καὶ τὴν γῆν νὰ παύσῃ νὰ κινεῖται περὶ τὸν ἄξονά της

Η ΠΑΛΑΙΑ ΒΟΜΒΑ 100.000 ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἰούνιος. (Ἰδ. ὑπηρ.). Δύναται μία ἢ καὶ περισσότεραι βόμβαι, ἀπὸ αὐτὰς αἱ ὁποῖαι ἐδοκιμάσθησαν ἢ δοκιμάζονται εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς νήσους τοῦ Ἐνιβετόκ, εἰς τὸν Εἰρηνικόν, νὰ καταστρέψῃ τὴν γηΐνην σφαῖραν ἢ τοὐλάχιστον νὰ τὴν κάμῃ νὰ παύσῃ νὰ περιστρέφεται περὶ τὸν λεγόμενον «ἄξονά» της καὶ ἀκόμη νὰ τὴν κατατεμαχίσῃ εἰς πολλὰ κομμάτια, μικροὺς πλανήτας, οἱ ὁποῖοι θὰ γυρίζουν περὶ κάποιον ἄξονα καὶ πάντοτε γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιον; Πρόκειται περὶ ἑνὸς σημαντικοῦ προβλήματος, τοῦ ὁποίου ἡ λύσις δὲν εἶναι σήμερον ἀπολύτως εὔκολος. Πάντως μία ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διὰ νὰ γίνῃ πιστευτή, πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ ἐπιστήμονα ἀδιαμφισβητήτου κύρους. Ὁ «δόκτωρ Χ» τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐπιμελῶς ἀποκρύπτεται, δύναται, ὡς τονίζεται ἁρμοδίως, νὰ διεκδικήσῃ δι' ἑαυτὸν τὸν τίτλον τοῦ κορυφαίου «εἰδικοῦ». Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Κόσμος» ὁ «δόκτωρ Χ» ἔδωσε προχθὲς μίαν συνέντευξιν, τὰ κύρια σημεῖα τῆς ὁποίας ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸ Ἐνιβετὸκ ἐδοκιμάσαμεν βόμβας, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ καταστρεπτικὴ ἱκανότης θὰ ἦταν ἀστεῖον νὰ συγκριθῇ μὲ ἐκείνην τοῦ τύπου τῆς βόμβας, ἡ ὁποία ἐρρίφθη εἰς τὴν Χιροσίμα καὶ τὸ Ναγκασάκι. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν δυνάμεθα ἀκριβῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι ἂν αἱ νέαι βόμβαι εἶναι κατὰ 1000 ἢ 100.000 φορὰς ἰσχυρότεραι τῶν πεπαλαιωμένου τύπου. Πάντως τὰ πειράματα συνεχίζονται, βελτιουμένων συνεχῶς τῶν τύπων τῶν νέων βομβῶν.

»Δὲν ἀποκλείεται, συνεχίζει, νὰ μὴν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ δυνάμεθα — καὶ φυσικὰ ἂν πρέπει νὰ τὸ πράξωμεν—νὰ κατασκευάσωμεν βόμβαν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καταστρέψῃ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, νὰ κατατεμαχίσῃ τὴν γῆν εἰς ἀπειροπληθεῖς καὶ μικροὺς πλανήτας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξακολουθοῦν τὴν ἀείρρουν πορείαν των περὶ τὸν ἥλιον ἢ ἀκόμη νὰ κάμωμεν τὴν θάλασσαν νὰ καλύψῃ τὰ Ἰμαλάϊα καὶ τὴν γῆν νὰ παύσῃ νὰ γυρίζῃ περὶ τὸν σημερινὸν ἄξονά τη».

Ὁ λαβὼν τὴν συνέντευξιν Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος ἠρώτησε.

—Σεῖς προσωπικῶς πιστεύετε ὅτι θὰ δυνηθῇ ὁ ἄνθρωπος νὰ καταστρέψῃ ὅ,τι ὁ Δημιουργὸς κατεσκεύασε. Καὶ μήπως δύνασθε νὰ προσδιορίσητε τὸν χρόνον, καθ' ὃν θὰ ἔχῃ συντελεσθῇ ἡ κατασκευὴ μιᾶς ὑπερβόμβας—μιᾶς βόμβας ὑδρογόνου ἔστω;

Ὁ «δόκτωρ Χ» ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

—Προσωπικῶς πιστεύω — καὶ τὴν πεποίθησίν μου ταύτην δημιουργεῖ ἡ μέχρι σήμερον πειρεία τῶν ἀτομικῶν πειραμάτων — ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον. Οἱ ἐπιστήμονες ἐργάζονται συνεχῶς καὶ ἐντατικῶς. Τὰ ἐπιτεύγματα τῶν ἐρευνῶν των θὰ τὰ θέσουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος των. Προκειμένου περὶ ἡμῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως. Ταύτην ἀποτελοῦν ὡς γνωστὸν πολιτικοί, στρατιωτικοί, θεολόγοι καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι ἀπουσιάζουν ἀπ' αὐτοὺς οἱ ἀνθρωπισταὶ ..».

Ἡ συνέντευξις τοῦ δόκτορος προεκάλεσε πάταγον εἰς Ἀμερικήν.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ

ΤΟΥ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Οὐγγρικῆς κυβερνήσεως σ. Ρακόζι τὰ ἔβαλε μὲ τοὺς Οὔγγρους χωρικούς. Δὲν παραδίδουν, λέει, στὴν «κρατικὴ συγκέντρωση» τὶς ποσότητες ποὺ πρέπει ἀπὸ τὰ προϊόντα τους. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο οἱ Οὔγγροι ἀγρότες κάνουν ..σαμποτάζ!..

—Μπᾶ; Καὶ τί τὰ κάνουν τὰ προϊόντα ποὺ δὲν παραδίδουν; Τὰ καῖνε;

—Ὄχ: Τὰ τρῶνε!..

Ὅποιος τρώει, λοιπὸν τὰ προϊόντα τοῦ μόχθου του, κάνει σαμποτάζ!..

—Τί ἔχουμε ν' ἀκούσουμε ἀκόμη!..

⁂

Ἀλλὰ δὲν ὀνομάζονται «σαμποτέρ», μόνον ἐκεῖνοι ποὺ τρῶνε, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ φᾶνε, δηλαδὴ οἱ ὑπάλληλοι ποὺ ἔχουν ἀναλάβει τὸ ἔργο τῆς συγκεντρώσεως.

—Μὰ πεινούσανε, εἶπε στὴν ἀπολογία του ἕνας τέτοιος σαμποτέρ. Τί νάκανα; Τοὺς λυπήθηκα!...

Ὁ σ. Ρακόζι ἀνέφερε στὸν λόγο του τὴν περίπτωσι αὐτοῦ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὴν ἐχαρακτήρισε ὡς «μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἐπικίνδυνες μορφὲς ἀπειθαρχίας»

—Δὲν μᾶς χρειάζονται, συνέχισε ὁ Ρακόζι, ἀγαθοὶ καὶ καλόκαρδοι ὑπάλληλοι ποὺ ἐπιτρέπουν στοὺς ἀγρότες νὰ μὴ παραδίδουν τὴν παραγωγή τους, διότι εἶναι πάμπτωχοι καὶ πειναλέοι ἢ διότι ἡ ἐσοδεία ἦταν κακή!...

Σαμποτάζ, λοιπόν, εἶναι καὶ ἡ καλωσύνη! Σαμποτὰζ κι' ἡ λογική! «Σαμποτέρ» χαρακτηρίζεσαι κι' ὅταν δείξῃς κατανόησι πρὸς τῆς πραγματικὲς συνθῆκες, ποὺ ἐπικρατοῦν στοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς!..

Καὶ ὅπου νἆναι, θ' ἀκούσουμε, ὅτι συλλαμβάνονται στὴν Οὐγγαρία ὡς «σαμποτὲρ» ὅσοι εὔχονται στοὺς συμπατριῶτας τους...« καλὴν ὄρεξ »! ..

⁂

Ἡ ἀλήθεια, ὅμως, εἶναι ὅτι οἱ μεγαλύτεροι «σαμποτὲρ» τῆς κρατικῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, εἶναι ὁ Ρακόζι καὶ ἡ παρέα του. Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ συγκέντρωσις, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη παραγωγή. Καὶ οἱ χωρικοὶ δὲν τρελλαθήκανε νὰ δουλεύουνε ὅλο τὸν χρόνο πεινασμένοι γιὰ νὰ ληστέψῃ τοὺς καρποὺς τοῦ μόχθου τους ἡ κλίκα ποὺ κυβερνάει τὴν Οὐγγαρία. Ἐλαττοῦται λοιπὸν ἡ παραγωγή τους καὶ αὐξάνει ἡ λύσσα τοῦ Ρακόζι:

—Δὲν μᾶς χρειάζονται ἀγαθοὶ καὶ καλόκαρδοι ὑπάλληλοι!..

⁂

Αὐτὰ συμβαίνουν στὴν Οὐγγαρία. Ἂς ξαναγυρίσουμε, ὅμως στὴν Ἑλλάδα.

Ἐδῶ ποὺ «οἱ ἐργαζόμενοι ζοῦν κάτω ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσι τοῦ κράτους τῶν καπιταλιστῶν»! Ἐδῶ, ποὺ «ἡ ἐξουσία βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ μοναρχοφασισμοῦ»! Ἐδῶ ποὺ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἴχνος ἐλευθερίας καὶ τὸ κράτος εἶναι δήμιος τοῦ λαοῦ! Ἐδῶ, λοιπόν, ποὺ συμβαίνουν ὅλα αὐτὰ τὰ τρομερὰ καὶ φοβερά, οἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν κάθε μέρα διαμαρτυρίας τῶν διαφόρων γεωργικῶν ὀργανώσεων διότι δὲν ἄρχισεν ἀκόμη ἡ... κρατικὴ συγκέντρωσις τοῦ σίτου!.. ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Μετ' ἐπανειλημμένας ψηφοφορίας καὶ μακρὰς συζητήσεις κατηρτίσθη τὸ νέον προεδρεῖον

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Τὴν ἑνδεκάτην πρωϊνὴν τῆς χθές, συνῆλθον εἰς συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ προεδρεύσας κ. Ἀθανασίου, εἶπεν ὅτι θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἦταν ἡ ἐκλογὴ προεδρείου τοῦ σώματος καὶ Δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς μεθ' ὃ ἐκλέγονται ψηφολέκται οἱ κ. κ. Ζαχαρόπουλος καὶ Χριστόπουλος.

Ἐπακολουθεῖ ἡ πρώτη ψηφοφορία, ἐκ τῆς διαλογῆς τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι ἔλαβον ὁ κ. Κοτρωνόπουλος 9 ψήφους, ὁ κ. Σαμούρης 2, ὁ κ. Ἀθανασίου 2, ὁ κ. Μπάρλος 1 καὶ εὑρέθησαν 10 λευκὰ ψηφοδέλτια.

Ὁ κ. Ζαφειρόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν εἰδικὴν νομολογίαν περὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς ἐγκυρότητος τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ κ. Κοτρωνόπουλος ὁμιλήσας διὰ μακρῶν καὶ ἀναπτύξας τὰ ἄρθρα καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καθὼς καὶ τὰς ἑρμηνευτικὰς ἐγκυκλίους, ὑποστηρίζει ὅτι ὁ ἐκλεγησόμενος πρόεδρος πρέπει νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἐδήλωσεν ὅτι οὐδέποτε ἐπεδίωξεν ἀξιώματα καὶ ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν ἐκλογήν του.

Ἀκολούθως διεξάγεται μακρὰ διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ τῶν κ. κ. Κοτρωνοπούλου, Πιλάλη, Βέτσου, Σαμούρη, Ἀθανασίου, Παπαδοπούλου, Ζαφειροπούλου, περὶ τῆς ἐγκυρότητος τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποφασίζεται ὅπως ἐπακολουθήσῃ δευτέρα ψηφοφορία.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐν συνεχείᾳ διαλογῆς καὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, προέκυψεν ὅτι ἔλαβον ὁ κ. Κοτρωνόπουλος 8 ψήφους, ὁ κ. Μπάρλος 2, ὁ κ. Ἀθανασίου 2, ὁ κ. Κούλης 1, εὑρέθησαν δὲ καὶ 11 λευκὰ ψηφοδέλτια.

Ὁ κ. Κοτρωνόπουλος ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

Ὁ κ. Μπάρλος προέβη εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν ἀποδέχεται τυχὸν ἐκλογήν του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τῆς μὴ ἐπιτεύξεως ἀποτελέσματος ἐδημιουργήθη ἔκδηλος ἀτμόσφαιρα δυσμενείας καὶ ἐκνευρισμοῦ.

Τέλος ἀποφασίζεται ὅπως διεξαχθῇ καὶ τρίτη ψηφοφορία καθ' ἣν, συμφώνως τῷ νόμῳ, θὰ ἐκλεγῇ ὁ σχετικῶς πλειοψηφήσας περιοριζομένης τῆς ἐκλογῆς μεταξὺ τῶν κ. κ. Κοτρωνοπούλου καὶ Ἀθανασίου.

Διεξαχθείσης τῆς ψηφοφορίας προέκυψεν ἐκ τῆς διαλογῆς ὅτι ἔλαβον ὁ κ. Κοτρωνόπουλος 11, ὁ κ. Ἀθανασίου 2, εὑρέθησαν δὲ καὶ ἕνδεκα λευκὰ ψηφοδέλτια.

Ὁ κ. Κοτρωνόπουλος λαβὼν τὸν λόγον, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸ Σῶμα διὰ τὴν ἐκλογήν του προσέθεσε ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν προεδρείαν πειθαρχῶν εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μεγίστου μέρους τῶν κ.κ. Δημοτικῶν συμβούλων, διὰ νὰ δοθῇ διοίκησις εἰς τὸ Σῶμα καὶ ὅτι ἐπιφυλάσσεται διὰ τὴν περαιτέρω στάσιν του.

Μετὰ ταῦτα καταλαβὼν τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου ὁ κ. Κοτρωνόπουλος εἶπεν ὅτι τὸ Σῶμα δέον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροέδρου, ἐκλέγεται δὲ διὰ ψήφων 13 ὁ κ. Σπυρ. Κούλης ὅστις ηὐχαρίστησε τὸ Σῶμα διὰ τὴν ἐκλογήν του.

Ἐπακολουθεῖ ἐν συνεχείᾳ ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν γραμματέως καὶ ἐπαναλαμβάνεται δίς, διότι κατὰ τὴν πρώτην τοιαύτην οὐδεὶς συνεκέντρωσε τὴν πλειοψηφίαν. Κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλέγεται ὁ κ. Ἀν. Καλαντζόπουλος λαβὼν 14 ψήφους ὅστις εὐχαριστήσας τὸ σῶμα καταλαμβάνει τὴν ἕδραν του.

Ὁ κ. Ζαφειρόπουλος λαβὼν τὸν λόγον προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ὀφείλω νὰ δηλώσω, ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρίου χρησιμοποίησις ἐκ μέρους ἐμοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν μου λευκῶν ψηφοδελτίων, δὲν ἔχει ἔννοιαν ἀντιπολιτευτικήν.

»Ἐφόσον ὁ κ. Ροῦφος, ψήφῳ τῶν συνεργατῶν του καὶ ἐνίων τῶν ἀντιθέτων του ἐξελέγη Δήμαρχος Πατρέων, ἡμεῖς οἱ κατὰ τὰς δημαρχαιρεσίας ἀντίπαλοί του, ἐνομίσαμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀφίσωμεν αὐτὸν τελείως ἀπερίσπαστον ἵνα, ἐκ τῶν ἀναδειξάντων αὐτὸν γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προεδρείου, μεθ' οὗ θὰ συνεργασθῇ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός του καὶ εὐόδωσιν τῶν ἐνεργειῶν του.

»Ὀφείλω προσέτι νὰ δηλώσω, κατ' ἐξουσιοδότησιν καὶ τῶν συνεργατῶν μου, ὅτι ἡμεῖς ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ προστασίαν τῶν δημοτικῶν συμφερόντων, θὰ εἴμεθα οἱ καλόπιστοι κριταὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Δημάρχου, εὐχόμενοι εἰς αὐτὸν ἐπιτυχίαν».

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ὁ Δήμαρχος κ. Ροῦφος ηὐχαρίστησε τὸν κ. Ζαφειρόπουλον καὶ ὑπεγράμμισεν ὅτι ὁ Δῆμος ἔχει τὴν ἀνάγκην καὶ ἐπιδιώκει τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν κ.κ. Δημοτικῶν Συμβούλων, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν δυσχερῶν ζητημάτων του. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Δήμαρχος ἀναφερόμενος εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Δήμου εἶπεν ὅτι ἐκ τῆς ἐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)

ΤΡΟΠΑΙΑ ΕΥΚΛΕΩΝ ΑΝΔΡΩΝ —

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ —

Μὲ κάθε μεγαλοπρέπεια ἄνοιξε τὴν παρελθοῦσα ἑβδομάδα εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ἡ μεγάλη πολεμικὴ στρατιωτικὴ ἔκθεσις τῆς τελευταίας δεκαετίας τοῦ Γ.Ε.Σ. Μετὰ ἀπὸ μία ἐπίσημον ἑορτή, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γ.Ε.Σ., ἡ εἴσοδος ἀφέθη ἐλευθέρα εἰς τοὺς πολίτας καὶ θὰ συνεχισθῇ ἐπ' ἀρκετόν, γιὰ νὰ δοθῇ ἔτσι ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς πολίτας τῆς περιφερείας μας νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν.

Σ' ἕνα καταλλήλως διασκευασμένον περιβάλλον, ἐκτίθενται ἐπιτυχῶς καὶ μὲ κάθε λεπτομέρεια τὰ τεκμήρια ἑνὸς πολέμου, τὸ δρᾶμα μιᾶς κατοχῆς, ἡ φρίκη ἑνὸς ἀλληλοσπαραγμοῦ καὶ τέλος ἡ περίλαμπρος ἑλληνικὴ Νίκη. Εἰκόνες, κατὰ ἀπόλυτον χρονολογικὴν σειράν, παρουσιάζουν τὴν ζωὴν τῆς τελευταίας δεκαετίας στὸν δύσμοιρον αὐτὸν τόπον. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πολέμου 40 41 ἕως τὴν τελευταίαν τοῦ ἀνταρτοπολέμου. Κάθε ἐκδήλωσις τῆς πολεμικῆς ἑλληνικῆς ζωῆς ἔχει τὴν θέσιν της.

Ἡ νεώτερη Ἱστορία μας ξαναζωντανεύει γιὰ λίγο στὰ μάτια γιὰ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τὸν θαυμασμὸ στὴν ἐξαίρετον αὐτὴ ἐργασία τοῦ Ἐθνικοῦ μας στρατοῦ στὴν εἰρηνικὴ του ἐποχή. Ἐργασία καθ' ὅλα καθαρή, πρὸ πάντων ἑλληνική. Ξαναφέρνει στὴν μνήμη μὲ ζωντάνεια τὰ νωπὰ γεγονότα ποὺ συνεκλόνισαν τὴν ψυχὴ κάθε πραγματικὰ ἐλεύθερου ἀνθρώπου καὶ δημιουργεῖ τὴν συμπόνοια γιὰ τὰ μάρτυρα λαὸ τῆς αἱματοβαμμένης αὐτῆς γῆς.

Ὁ ἐπισκέπτης, ὅ,τι καὶ ἂν ὑπῆρξε αὐτός, ἔνοπλος ἢ ἄμαχος, βρίσκει τὸν ἑαυτόν του καὶ νοιώθει τὴν μεγαλύτερη ἱκανοποίηση γιὰ ὅσα ἔζησε, γιὰ ὅσα βλέπει, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἅπαν.

Ἡ κάθε προσφορὰ βλέπει τὸ φῶς. Τὰ ἔνοπλα τμήματα, ὅπου καὶ ὅπως ἂν ἐκινήθησαν, στὸ ἐξωτερικὸ ἢ στὸ ἐσωτερικό, στὰ βουνὰ ἢ στὶς πόλεις, στὶς θάλασσες ἢ στοὺς αἰθέρες ἐξιστοροῦν. Ἀκόμη, ἡ θηριωδίες τοῦ ἐχθροῦ.—ὅποιος καὶ ἂν ὑπῆρξε—ξένος ἢ ντόπιος, βάρβαρος στὴν κυριολεξία, μαρτυροῦν τὸ σθένος γιὰ τὸν λαὸ ποὺ ὑπέφερε γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ ἐνίκησε γιὰ νὰ μείνῃ ἀθάνατος στὴν Ἱστορία. Ἀρκετὰ λάφυρα, διαφόρων λαῶν καὶ πολεμικῶν ἐργοστασίων, νικημένα ἀπὸ τὴν γενναιότητα τοῦ μικροῦ λαοῦ, ἀναβαπτίζουν κάθε ἐπισκέπτην ποὺ εὐλαβῶς κλίνει τὸ γόνυ στοὺς μύριους τάφους τῶν εὐκλεῶν ἀνδρῶν ποὺ πᾶσα ἡ γῆ εἶναι τάφος τους.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀπουσιάσῃ κανείς· εἶναι ἱερὸν καθῆκον.

Π. Π.